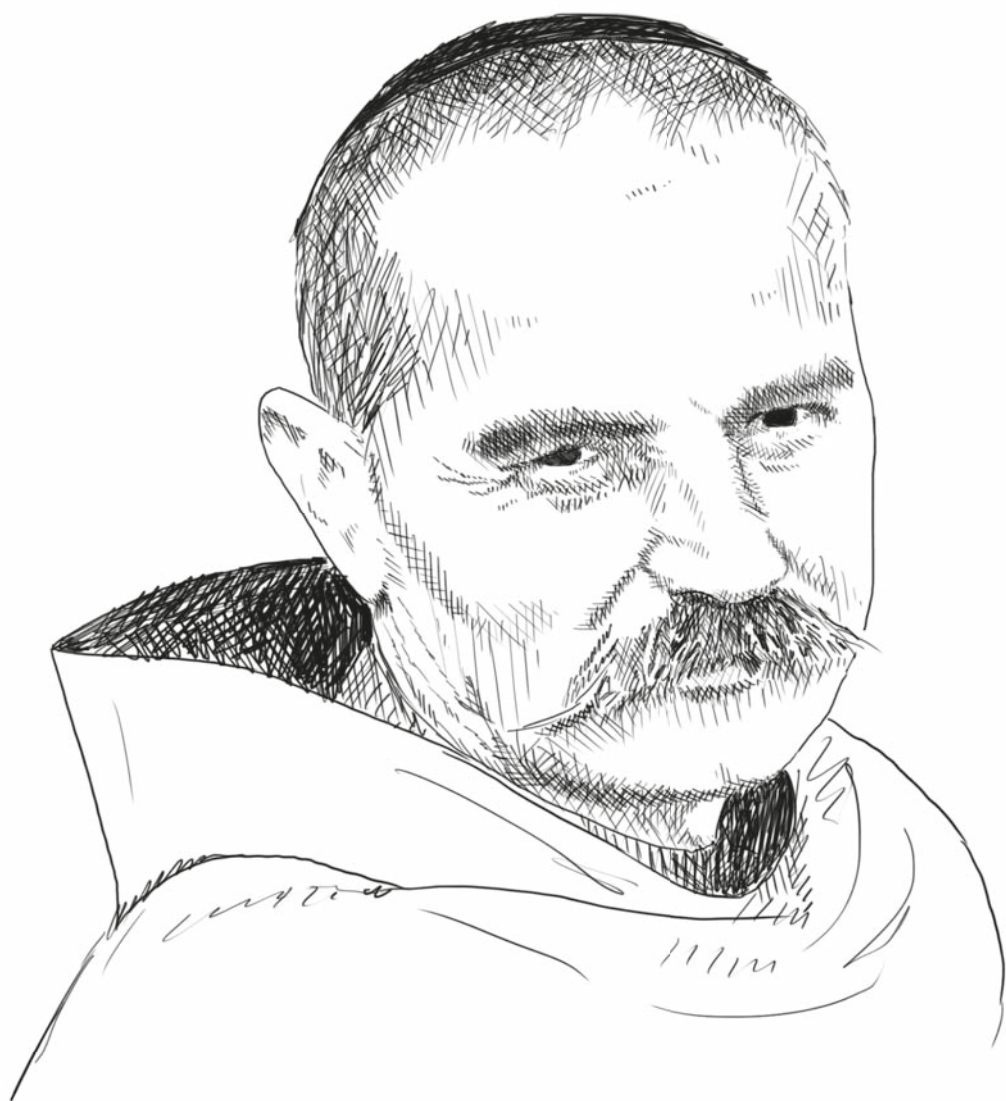

fra Augustin Zubac

ŽUPNI VIKAR I UPRAVITELJ HIDROCENTRALE NA ŠIROKOM BRIJEGU

U srcu Brotnja, u vinorodnoj Paoči rođio se 9. prosinca 1890. godine fra Augustin Zubac. Paoča je malo selo koje se nalazi u župi Gradnići, najstarijoj Broćanskoj i jednoj od najstarijih župa Hercegovine. Otac Mate i majka Jela su mu na krštenju dali ime Ljudevit, po gradničkom župniku fra Ljudevitu Radošu, koji ga je i krstio. Po imenu koje su mu dali možemo pretpostaviti kako su se njegovi roditelji već od početka nadali da će i njihov mali Ljudevit krenuti stopama svetoga Franje u Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji. Tako je i bilo. Ljudevit je s trinaest godina, 1903., nakon završene pučke škole u Gradničima pošao na Široki Brijeg, ne znajući da će na tom Brijegu provesti gotovo četrdeset godina svoga života i da će taj Brijeg na kraju biti mjesto njegova mučeništva i pečata za nebo. Jedno je sigurno, htio je za Kristom onako kako je išao i sveti Franjo.

Ljudevit, kasnije fra Augustin Zubac ml., stoji sdesna

Nakon završene gimnazije obukao je franjevački habit 1909. godine i na Humcu započeo godinu novicijata, uzevši tada ime Leopold, da bi ga nakon svećeničkoga ređenja 1914. promijenio u Augustin. Fra Augustin je mnoge godine svoga života proveo studirajući, iako teologiju i filozofiju nije studirao baš najbolje. Njegova ljubav je bila tehnika, matematika i fizika. Tako je Augustin proveo nekoliko godina na studiju u Beču, Zagrebu i Beogradu skupljajući vrijedno znanje koje će poslije moći prenijeti svome narodu u Hercegovinu i mladim fratrima kojima će biti profesor. Iako ga njegovi bivši učenici pamte kao stroga i šutljiva profesora, njegova je šutnja ipak odavala ozbiljnost, proživljenu vjeru i svetačko življenje.

Svaki položen ispit, svaki uloženi trud bio je vođen ljubavlju prema svojoj zajednici kojoj je htio svojim znanjem služiti.

Fra Augustin je desetljećima bolovao od psorijaze, bolesti koja često uzrokuje depresiju. Iako se borio s bolešću, fra Augustin nikada nije zanemarivao svoje obveze, nego ih je, naprotiv, obavljao savjesno i s puno ljubavi. Zbog bolesti je molio upravu Provincije da ga oslobodi službe prefekta, smatrajući se, kako sam kaže, „nedostojnim“. Nije bio vođen sebičnošću nego iskrenom ljubavlju što se vidi iz toga da je nastavio biti profesor nakon što mu je molba odbijena.

Međutim, ono gdje je najviše iskoristio svoj talent na korist svojih fratara i svojega naroda bila je hidrocentrala na rijeci Lištici, čiji je bio dugogodišnji upravitelj. Izgleda da mu je ta služba puno bolje odgovarala nego profesorska, što svjedoče mnogi iskazi o njegovom vremenu kao upravitelja hidrocentrale i dušobrižnika na Brijegu. Njegov rad omogućio je opskrbu samostana, gimnazije te svih kućanstava električnom energijom.

Taj tihi, samozatajni i iznad svega siromašni fratar za kojega kažu da na sebe nikad ne bi ni dinara potrošio, započeo je svoj tihi put prema svjedočkoj smrti

Široki Brijeg, 10. listopada 1942. godine, mons. Petar Čule i izaslanstvo Vlade NDH u samostanu, fra Augustin sjedi u sredini

fra Augustin u sprovodnoj povorci

početkom veljače 1945. godine. Zajedno s još nekolicinom braće sklonio se u župnu kuću u Mostarskom Gracu gdje su ih partizani 6. veljače pronašli, vezali, mučili te strijeljali. Tišina ovog fratra, tišina tog snježnog 6. veljače, te tišina desetljeća koja će uslijediti nije izbrisala uspomenu na fratra koji je u pravom smislu riječi donio svjetlo na Široki Brijeg.

Gospodine svemogući Bože, po Duhu Svetom daruješ darove koji imaju biti umnoženi na tvoju proslavu. Pomozi i nama prepoznati darove koje si nam već darovao te nam podari hrabrost da ih ponizno umnožimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

fra Petar Bunoza

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.